

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Telenești din 10 octombrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 martie 2015, declarate de avocatul Alexandru Popa în numele inculpatului Nicolae Melenti, de avocatul Rodica Gaina în numele inculpatului Valeriu Botnari și de inculpații

Melenti Nicolae Petru, născut la 24 august 1990, originar și domiciliat s. Negureni, r-nul. Telenești
și

Botnari Valeriu Ion, născut la 14 noiembrie 1994, originar și domiciliat s. Negureni, r-nul. Telenești.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.11.2013 - 10.10.2014;

Instanța de apel: 30.10.2014 - 25.03.2015;

Instanța de recurs: 21.05. - 29.07.2015.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Telenești din 10 octombrie 2014, Nicolae Melenti și Valeriu Botnari au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, la 6 ani închisoare fiecare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Au fost admise acțiunile civile, fiind încasat de la Nicolae Melenti, Valeriu Botnari și Alexei Burdiumov în beneficiul părții vătămate: Serghei Serediuc suma de 6000 lei, cu titlu de prejudiciu material, suma de 2000 lei, cu titlu de prejudiciu moral; Viorica Melnic suma de 8000 lei, cu titlu de prejudiciu material, suma de 2000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Totodată, de la inculpații Nicolae Melenti și Valeriu Botnari a fost încasat în beneficiul părții vătămate: Valeriu Bolocan suma de 8000 lei cu titlu de prejudiciu material și 2000 lei, cu titlu de prejudiciu moral; Ion Banari suma de 8000 lei, cu titlu de prejudiciu material, suma de 2000 lei, cu titlu de prejudiciu moral; Mariana Țurcan suma de 8050 lei, cu titlu de prejudiciu material, suma de 2000 lei prejudiciu moral.

În rest acțiunea civilă a fost lăsată spre soluționare în ordinea procedurii civile.

1.1. Prin aceeași sentință a fost condamnat și Alexei Burdiumov, însă, hotărârile judecătorești în privința acestuia nu se contestă.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, N. Melenti, urmărind scopul de profit și de sustragere pe ascuns a bunurilor altor persoane,

printr-o înțelegere prealabilă cu T. Donică și V. Botnari, acționând din propria inițiativă, în ziua de 07.07.2012, aproximativ la ora 13:00 au sustras de pe imașul din marginea s. Chițcanii-Vechi, r-nul Telenești un vițel cu greutatea de 150 kg., ce aparținea lui V. Vrăjitoru locuitor al s. Căzănești, r-nul Telenești, cauzându-i prejudiciu material considerabil în sumă totală de 4000 lei.

Tot ei, în seara de 09.07.2012, aproximativ la ora 20.30, prin înțelegere prealabilă și cu scop cupidant, au sustras la propunerea lui N. Melenti, de pe imașul din marginea s. Chițcanii-Vechi, r-nul Telenești, o bovină cu vârsta de un an ce aparținea lui A. Petrachi în valoare de 5000 lei și o bovină cu vârsta de un an cinci luni, ce-i aparținea lui I. Racu în valoare de 7500 lei, cauzându-le prejudiciu material considerabil.

Tot ei, la 19.07.2012, aproximativ la ora 13.30, intenționat, urmărind scopul de profit și sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, înțelegându-se în prealabil, la propunerea și inițiativa lui N. Melenti, de pe imașul din marginea s. Brînzenii-Vechi, r-nul Telenești, au sustras un vițel cu greutatea de 400 kg., ce aparținea cet. I. Banari, locuitor al s. Brînzenii-Vechi, r-nul Telenești, în valoare de 8500 lei și un vițel cu greutatea de 380 kg., ce-i aparținea cet. V. Bolocan, locuitor al aceluiași sat, în valoare de 8000 lei, prin ce au cauzat părților vătămate un prejudiciu material considerabil.

Tot ei, la 28.07.2012, aproximativ la ora 15.30, intenționat, urmărind scopul de profit și sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, înțelegându-se în prealabil, la propunerea și inițiativa lui N. Melenti, din marginea livezii de mere amplasată în apropierea s. Chițcanii-Vechi, r-nul Telenești, au sustras un vițel cu greutatea de 130 kg., ce aparținea lui E. Racu, locuitor al s. Chițcanii-Vechi, r-nul Telenești, prin ce au cauzat părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 2800 lei.

Tot ei, împreună cu A. Burdiumov, la 01.08. 2012, aproximativ la ora 15.30, intenționat, urmărind scopul de profit și sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, înțelegându-se în prealabil, la propunerea și inițiativa lui N. Melenti, din marginea pădurii amplasată în apropierea s. Chițcanii-Vechi, r-nul Telenești, au sustras un vițel cu greutatea de 200 kg., în valoare de 4600 lei și o vițică cu greutatea de 130 kg., în valoare de 2700 lei, ce aparținea cet. S. Neagu, locuitor al s. Chițcanii-Vechi, r-nul Telenești, prin ce au cauzat părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 7300 lei.

Tot ei, la 10.08.2012, aproximativ la ora 13.30, intenționat, urmărind scopul de profit și sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, înțelegându-se în prealabil, la propunerea și inițiativa lui N. Melenti, de pe imașul din apropierea s. Chițcanii-Noi, r-nul Telenești, au sustras un vițel cu vârsta de 8 luni, ce-i aparținea lui V. Melnic, locuitor al s. Chițcanii-Noi, r-nul Telenești, în valoare de 6000 lei și o vițică cu vârsta de 6 luni, ce-i aparținea lui S. Serediuc, locuitor al aceluiași sat, în valoare de 8000 lei, prin ce au cauzat părților vătămate un prejudiciu material considerabil.

Tot ei, la 17.02. 2013, aproximativ la ora 00.30, intenționat, urmărind scopul de profit și sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, înțelegându-se în prealabil, la propunerea și inițiativa lui N. Melenti, au pătruns în gospodăria lui

M. Țurcanu, amplasată în s. Zăicani-Noi, r-nul Telenești și din ocol au sustras un cal cu vârsta de 6 ani, prin ce i-au cauzat părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 8050 lei.

Prejudiciul material total cauzat părților vătămate V. Vrăjitoru, A. Petrachi, I. Racu, I. Banari, V. Bolocan, E. Racu, S. Neagu, V. Melnic, S. Serediuc și M. Țurcanu, constituind suma de 65150 lei, ce reprezintă proporții mari, fapt pentru care acțiunile lui N. Melenti și V. Botnari au fost încadrate în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, cu calificativele „furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane prin pătrundere în alt loc de depozitare, în proporții mari”.

3. Inculpatul Nicolae Melenti, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia în latura stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care, în privința acestuia să fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal, deoarece prima instanță la individualizarea pedepsei nu a ținut cont de lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului după săvârșirea infracțiunii, recunoașterea vinovăției, căința sinceră și restituirea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

3.1. Avocatul Svetlana Coșneanu în numele inculpatului Valeriu Botnari, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, procesul penal intentat în privința inculpatului în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, să fie încetat prin prizma art. 109 Cod penal, în legătură cu împăcarea părților, iar, pe epizoadele furturilor de la părțile vătămate Serghei Serediuc, Viorica Melnic, Valeriu Bolocan, Ion Banari și Mariana Țurcan, inculpatul să fie achitat, din motiv că nu a săvârșit faptele imputate.

În susținerea cerințelor, apărarea a invocat că prima instanță la emiterea unei sentințe de condamnare neîntemeiat a pus la bază declarațiile inculpatului T. Donică, cauza penală în privința căruia a fost disjunctă într-o procedură separată și declarațiile căruia sunt în contradicție cu declarațiile martorilor audiați în speță.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 martie 2015, au fost respinse apelurile declarate și menținută sentința fără modificări.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a statuat că, prima instanță în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la condamnarea inculpaților Nicolae Melenti și Valeriu Botnari în baza art. 186 alin. (4) Cod penal și în baza acestei legi, fiindu-i stabilită pedeapsa 6 ani închisoare fiecăruia, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În acest sens, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpaților în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, întrutotul s-a confirmat prin: declarațiile părților vătămate Iu. Racu (f. d. 30, vol. VII), A. Petrachi (f. d. 31, vol. VII), M. Țurcanu

(f. d. 34-35, vol. VII), V. Bolocan (f. d. 36, vol. VII), M. Banari (f. d. 37, vol. VII), S. Neagu (f. d. 39-40, vol. VII), V. Melnic (f. d. 41-42, vol. VII), S. Serediuc (f. d. 43-44, vol. VII), V. Vrăjitoru (f. d. 45, vol. VII); martorilor V. Codreanu, Gh. Codreanu (f. d. 66-68, 69-70, vol. VII), N. Obadă (f. d. 71-72, vol. VII), T. Serediuc (f. d. 109-110, vol. VII), S. Racu (f.d. 111, vol. VII), N. Ciobanu, (f. d. 173, vol. VII), A. Rotari (f. d. 174, vol. VII), O. Serediuc (f. d. 146, vol. VII), M. Melnic (f.d. 145, vol. VII), G. Guzun (f. d. 147-148, vol. VII); D. Guzun (f. d. 183-184, vol. VII), N. Florea (f. d. 186-187, vol. VII), V. Cudelea (f. d. 185, vol. VII), inculpatului T. Donică, cauza penală în privința căruia a fost disjunctă fiind examinată într-o procedură specială (f.d.229, vol. VII).

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a statuat că, prima instanță la aplicarea pedepsei penale a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. art. 61, 75 Cod penal ce ține de scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a ei, precum și de circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea penală.

În acest context, instanța de apel a menționat, că prima instanță a ținut cont de pericolul social sporit și prejudiciabil al faptelor ce fac parte din categoria infracțiunilor grave, pentru care legiuitorul a prevăzut pedeapsa închisorii, scopul cupidant cu care inculpații au acționat, tendința acestora de a se îmbogăți din bunuri străine, fără a se încadra în munca social - utilă.

La fel, instanța a ținut cont de scopul pedepsei penale privind restabilirea echității sociale și corectarea făptuitorilor în vederea neadmiterii pe viitor a altor fapte penale în raport cu personalitatea acestora, care se caracterizează pozitiv, neavând antecedente penale.

Totodată, instanța de apel a ținut cont și de restituirea integrală pe parcursul judecării cauzei în ordine de apel a prejudiciului cauzat prin infracțiune, fapt confirmat prin cererile depuse de părțile vătămate ce au confirmat lipsa pretențiilor materiale față de inculpați, însă aceste împrejurări nu pot influența la pedeapsa închisorii, stabilită inculpaților, ținându-se cont de gravitatea faptelor imputate, pericolul lor pentru societate și urmările survenite, or suspendarea condiționată a pedepsei penale ar putea crea o imagine negativă referitor la funcționarea legii în stat, persoanele culpabile rămânând a fi nepedepsite pentru încălcarea valorilor sociale, ceea ce ar putea aduce atingere nu numai scopului pedepsei penale dar și celui de înfăptuire a justiției.

În raport cu cele invocate mai sus, instanța de apel a enunțat netemeinicia cerințelor formulate de apelanți în vederea aplicării dispozițiilor art. 90 Cod penal, or, împrejurările cauzei penale expuse supra, determină corectitudinea stabilirii lor a pedepsei închisorii, ea fiind una corectă, legală și utilă pentru executare, în vederea corectării lor și neadmiterea săvârșirii pe viitor a altor fapte prejudiciabile.

5. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză au fost contestate cu recursuri ordinare de către inculpații Nicolae Melenti, Valeriu Botnari și avocații Alexandru Popa în numele inculpatului Nicolae Melenti, Rodica Gaină în numele inculpatului Valeriu Botnari, solicitând:

- inculpatul Nicolae Melenti, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, casarea hotărârilor pronunțate, rejudecarea cauzei și

pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile acestuia să fie recalificate din prevederile art. 186 alin. (4) Cod penal, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de 2 ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate, să fie suspendată cu stabilirea unui termen de probă.

În susținerea cerințelor, recurentul a invocat că neexpunerea din oficiu a instanței de apel asupra calificării corecte a infracțiunilor incriminate inculpatului, în viziunea acestuia constituie o eroare gravă de fapt, exprimată prin stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor.

În acest sens și cu trimitere la prevederile art. 126 alin. (1) Cod penal, recurentul a menționat, că pentru calificarea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (4) Cod penal, prejudiciul material mai mare de suma de 50000 lei, trebuie să-l suporte doar o singură parte vătămată, deoarece legiuitorul prin dispozițiile art. 126 alin. (1) Cod penal, a utilizat expresia „valoarea pagubei pricinuite” dar nu „valoarea pagubelor pricinuite”.

Respectiv, în viziunea recurentului, instanțele de fond prin cumularea tuturor prejudiciilor părților vătămate la un loc, obținând astfel o sumă unică, mai mare de 50000 lei și calificând acțiunile acestuia în temeiul art. 186 alin. (4) Cod penal, au stabilit eronat fapta în existența sa (*art. 6, pct. 11/1 Cod de procedură penală*).

La fel, recurentul a specificat, că instanțele de fond incorect au adunat sumele prejudiciilor cauzate tuturor părților vătămate, care nu au nimic comun între ele, or, în speță se evidențiază un eventual concurs real de infracțiuni prevăzut de art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Totodată, recurentul a mai invocat, că decizia instanței de apel nu conține motivele pe care se întemeiază soluția de respingere a apelului apărării, fapt care impune concluzia că apelul avocatului nici nu a fost examinat.

În final, recurentul a menționat, că instanța de apel, în temeiul art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, era obligată, ca în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, fără a înrăutăți situația apelantului.

- inculpatul Valeriu Botnari, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, casarea hotărârilor pronunțate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile acestuia să fie recalificate din prevederile art. 186 alin. (4) Cod penal, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de 2 ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate, să fie suspendată cu stabilirea unui termen de probă, invocând aceleași motive ca și în recursul ordinar declarat de inculpatul N. Melenti.

- avocatul Alexandru Popa în numele inculpatului Nicolae Melenti, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, casarea deciziei instanței de apel în latura stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care în privința lui N. Melenti să fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

În motivarea recursului, apărarea a invocat că, la capitolul individualizării pedepsei, instanțele de fond nu au acordat deplină eficiență prevederilor art. art.

61, 75 Cod penal, care în speță permit suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, în cazul în care infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (4) Cod penal, face parte din categoria celor grave, pentru care legea penală prevede pedeapsa închisorii de la 5 la 10 ani, oferind inculpatului o șansă de corectare, fără izolarea acestuia de societate.

În opina recurentului, iraționalitatea ispășirii pedepsei reale cu închisoarea aplicate inculpatului N. Melenti rezultă din lipsa antecedentelor penale, lipsa circumstanțelor agravante, caracteristica pozitivă de la locul de trai, prejudiciul material și moral cauzat părților vătămate, a fost restituit integral.

- avocatul Rodica Gaină în numele inculpatului Valeriu Botnari, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod penal, casarea deciziei instanței de apel în latura stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care în privința lui V. Botnari să fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

În motivarea cerințelor, apărarea a invocat, că la compartimentul individualizării pedepsei, instanțele de fond au trecut cu vederea circumstanța atenuantă în speță și anume, faptul că la momentul săvârșirii infracțiunii inculpatul V. Botnari era minor, a săvârșit epizoadele de furt fiind influențat psihologic de o persoană matură, N. Melenti.

Apărarea consideră, că în privința inculpatului V. Botnari urmau a fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, iar argumentul instanței de apel precum că inculpatul nu are nici o ocupație social-utilă, în opinia apărării nu este întemeiat, deoarece nici o normă materială sau procedurală nu reglementează stabilirea unei pedepse cu închisoarea pentru persoanele care nu sunt încadrate în câmpul muncii.

În opinia apărării, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, este posibilă în privința inculpatului și din motiv că, părțile vătămate care au fost audiate în instanțele de fond, nu au careva pretenții față de inculpat.

6. Asupra recursurilor declarate, procurorul a depus referințe, solicitând inadmisibilitatea recursurilor ordinare, deoarece motivele invocate de recurent, nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

7. Verificând argumentele invocate de recurenți, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursurilor ordinare, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă, aceste temeuri pentru declararea recursurilor ordinare nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor înaintate, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurenți, or, recurenții nu au specificat asupra căror motive concrete din apelul apărării nu s-ar fi pronunțat instanța de apel și care ar fi esența circumstanțelor, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază

soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărîrii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care a afectat soluția instanței, omițîndu-se totalmente motivarea ilegalității deciziei contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori în aspectul vizat.

Rezultă, că recursurile de pe rol nu întrunesc condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare cu circumstanțe în fapt și în drept, care ar justifica aceste recursuri.

7.1. Colegiul penal reține, că criticele formulate de recurenți, enunțate la pct. 5 al prezentei decizii, sub aspectul pct. 10 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, prin care se susține că instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpaților a ignorat prevederile art. art. 61, 75 Cod penal, sunt neîntemeiate, deoarece instanța de apel la acest capitol a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4. și decizia instanței de apel în totul corespunde prevederilor art. art. 414, 417 Cod de procedură penală, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune.

Instanța de recurs, respinge argumentele recurenților, precum că la individualizarea pedepsei inculpaților, instanța de apel neîntemeiat le-a stabilit o pedeapsă prea aspră – închisoare, că pedeapsa nu este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei și în privința inculpaților urmau a fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, or, în acest aspect, instanța de apel just a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luînd în considerație gradul pericolului social al infracțiunii săvîrșite, că infracțiunea imputată inculpaților este gravă, pentru care legiuitorul a prevăzut pedeapsa închisorii, scopul cupidant cu care inculpații au acționat, tendința acestora de a se îmbogăți din bunuri străine, fără a fi încadrați în cîmpul muncii, restituirea integrală a prejudiciului cauzat, mai mult, instanța de apel a ținut cont și de scopul pedepsei penale privind restabilirea echității sociale și corectarea faptuitorilor în vederea neadmiterii pe viitor a altor infracțiuni în raport cu personalitatea acestora, neavînd antecedente penale, ajungînd la concluzia că prevederile art. 90 Cod penal în speță nu pot fi aplicate.

Reieșind din starea de fapt și de drept stabilită în cauză, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei reținute în sarcina inculpaților, că prin infracțiunea săvîrșită cu intenție au fost sustrate pe ascuns bunurile altor persoane, circumstanțele invocate la individualizarea pedepsei nu au semnificația unor circumstanțe excepționale reale.

În atare situație, se apreciază că la stabilirea pedepsei inculpaților V. Botnari și N. Melenti pentru infracțiunea săvîrșită, instanțele au acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal, astfel pedeapsa fiind aplicată în limitele prevăzute de Lege și în acest context, se apreciază, că hotărîrea instanței de apel conține temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelurilor, precum și motivele adoptării soluției date, iar prin urmare, decizia instanței de apel este întemeiată, motivată și legală.

7.2. Subsidiar, referitor la recursurile ordinare declarate de inculpați, prin care se critică încadrarea juridică a acțiunilor acestora sub aspectul art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul penal notează, că aceste argumente

nu pot fi reținute deoarece, în cererile de apel înaintate de către avocatul inculpatului V. Botnari, S. Coșneanu (*preluat ulterior și susținut parțial de avocatul R. Gaina*) și de inculpatul N. Melenti, în ședința de judecată a instanței de apel, nu a fost contestată încadrarea juridică a inculpaților, astfel sentința fiind supusă criticii doar în latura stabilirii pedepsei, invocându-se necesitatea aplicării art. 90 Cod penal, - „pedeapsa cu închisoarea aplicată este prea aspră” (f.d. 288, vol. VII, 65, vol. VIII).

Potrivit alin. (2) art. 427 Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Pe cale de consecință, rezultă că odată ce inculpații nu au contestat în apel încadrarea juridică a acțiunilor sale, se prezumă că aceștia au fost de acord cu probatoriul pus la baza sentinței de condamnare și cu încadrarea juridică a faptei și, prin urmare nu sunt în drept să invoce în recursuri probleme de drept în privința încadrării juridice a faptelor săvârșite, or, potrivit art. 24 alin. (2), (4) Cod de procedură penală, părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Instanța nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În atare circumstanțe, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărîrii adoptate în cauza inculpaților **Melenti Nicolae și Botnari Valeriu** și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de aceștia și apărare, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de avocatul Alexandru Popa în numele inculpatului Nicolae Melenti, de avocatul Rodica Gaina în numele inculpatului Valeriu Botnari și de inculpații Nicolae Melenti, Valeriu Botnari, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 martie 2015, în cauza penală privindu-i pe **Melenti Nicolae Petru și Botnari Valeriu Ion**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 august 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev